

regulars, de les set del matí a les set del vespre. Els dies sgüents s'augmentarà de mica en mica el nombre, de mamades, tot reduint els intervals a dues hores. Aquest temps deu ésser considerat com a fisiològic durant el primer mes. Si per el contrari, es dóna el pit més sovint, cada ho ra o cada vegada que el nen plora la digestió no s'haurà acabat quant la nova llet entrarà a l'estòmac; aquest orgue es fadigarà i vindran vòmits i diarrees.

A partir del segon mes serà millor espariar les mamades fins a dues hores i mitja, a fi que la mare descansi més temps. Finalment cap al quart mes el nen pendrà el pit només cada tres hores.

Veusaquí un quadre indicador de l'horari durant aquests tres períodes:

Primer mes (9 mamades)	Segon i tercer mes (7 mamades)	Després del 3er mes (6 mamades)
Matí. . . . 7 h.	Matí. . . . 7 h.	Matí. . . . 7 h.
» 9 h.	» 9 ½ h.	» 10 h.
» 11 h.	» 12 h.	Tarda . . . 1 h.
Tarda . . . 1 h.	Tarda . . . 2 ½ h.	» 4 h.
» 3 h.	» 5 h.	» 7 h.
» 5 h.	» 7 ½ h.	» 10 h.
» 7 h.	» 10 h.	
» 9 h.		
Nit 2 h.		

Cal donar el pit durant la nit? Si el nen no es desperta és inútil donar-li el pit, sobre tot si és vigorós i creix normalment. Si per el contrari, es desperta i plora i ultra això és dèbil o es desenrotlla malament, cal donar-li una vegada a la nit, en un interval aproximadament igual entre l'última mamada del vespre i la primera del matí. La mamada de la nit sols serà donada durant el primer trimestre.

Cal donar els dos pits cada vegada? Si la mare té molta llet, serà inútil o perjudicial donar els dos pits cada vegada. En els cassos en que la llet no és abundant, pot donar-se els dos pits, tenint compte a deixar el nen més temps en el primer. La vegada següent cal començar per l'últim que ha estat donat en la mamada anterior.

Duració de les mamades. La duració de cada una de les mamades sérà de 8 a 12 minuts quant el pit és pròdic, però serà de 15 i àdhuc de 20, quant la llet flueix amb dificultat. De totes maneres dependrà sempre de la força de succuïó del lactant.

Durant els primers 5 minuts el nen mama àvidament, després hi posa menys afany i acaba per adormir-se o distreure's amb coses que el voltem. En aquest moment cal donar la mamada per finida. Un nen que plora en deixar el pit, o té gana o està malalt.

METCHNICOFF.

A G R Í C O L E S .

Recol·lecció i conservació dels forratjes

Ara, que entrem a l'època de recollir els forratjes, especialment la trepadella, tant extesa en les nostres comarques, creiem oportú de donar algunes explicacions encaminades a corretjir defectes generalitzats per la rutina i a donar normes i implantar procediments raonables per a obtenir fencs de bona qualitat.

Recol·lecció.—La recol·lecció de la trepadella i demès plantes per a forratje, ha de fer-se quan la planta està en franca florida, o sigui, aixís que comencan a apareixer les primeres tavelles o espigues; no esperar mai, que's formi el grà.

En aquèsts moments és quan la planta conté major quantitat de principis nutritius, els quals, després, passarían al grà. Si la sega es retrassa—com, per mala costum, fan els nostres pagesos—hi ha augment de collita; però aquèsta no és tan bona perquè hi ha més tronc i més dur ço que fà que, en augmentar la proporció de celulosa, el forratje sigui de més difícil digestió

i, per tant, no alimentí tant el bestiar que l'ha de consumir.

Demès, a mida que s'endureix la planta, aquèsta perd molta fulla, i heu de saber que la fulla és la part més nutritiva i la més gustosa als animals.

I, no és tan gran la pèrdua de quantitat de forratje si es dalla quan la planta és tendra en comparació a quan ja ha avençat molt, per una raó mol sencilla. Si seguèu la trepadella ben tendra, generalment, encara hi farèu un bon redall per que la planta rebrota, desseguit, amb la frescor o humitat de la terra. Com més tard hom fa la sega, menys frescor té la terra i menys freqüents son les plujes; ço que dificulta el rebrot de la planta i, si fà el temps eixut, adéu redall.

Determinada, doncs, l'hora de la recol·lecció del forratje, convé segar-lo el més prompte possible, per tal de que la formació del fenc es fassi ben ràpida; procurant, aixís, la mínima exposició a les plujes tanat perjudicials en aquestes hores. El pagés no pot reposar fins a tenir amagatzemat el fenc.

Le sega, tant amb dalla com amb màquina, és con-